

„За нашъ народъ, въ тѣжко робство. —
 „Какъ настава вече время,
 „Да отмахне чуждо бремя;
 „Всякъ с' оржжіе да с' обржжва,
 За волность и Царство става.
 „Святій Димитрій е съ нази,
 „Той ще да ни пакъ поможи.“ —

При това, тѣе слѣпи пѣвци увѣрявали народа: че Святій Димитрій, който по отпреди е былъ помагалъ на Грѣци-тѣ въ времято на война, былъ ги напустялъ, и—е былъ покровитель на Българи-тѣ; и—му расправяли за Божественно-то горѣдупомѣнато откровение. Чрезъ това и се образувало дѣйствително едно общо мнѣние, даже—и увѣреніе между Българитѣ: „че дѣйствително время-то е вече дошло по Божіе провидѣние, за да се възстанови Българско-то Царство.“.—Въ съображеніе на това, и тогавашнитѣ наши праѣди сж се намирали въ едно сладостно очакванье за велико-то сжбытіе, кое-то на скоро щѣло да се изврши. И—разумѣва се, че се е преминяло може доволно время, дорѣ се вдѣжхни измежду народъ-тѣ това свято чувство „за волность“; и—дорѣ се народъ-тѣ въобще добрѣ пригответи за да посрѣщни това велико сжбытіе, и—да бжди каджренъ да осжществи напжлно предначертаннатж великж идеж за освобожденіе-то на тогавашно-то ни поробено отъ Грѣци-тѣ Отечество; а—спорядъ таково-то настроеніе на духове-тѣ измежду Българи-тѣ: възстаніе-то се вече готвяло въ сжрдце-то на всѣкиго. Слѣдъ малко време, се е разнеслъ радостній слухъ на всѣкадѣ, издаденъ отъ Тжрново: „Че за възпоминаніе на народното възстаніе, и—народното сжзнаніе за освобожденіе-то на Бжлгарія отъ Грѣцкія хумотъ, сжзидѣлъ се е храмъ въ името Святаго Великожченика Димитрія, за освященіе на който се призоваватъ всички Бжлгарски Епископи и Священници заедно съ вѣрнитѣ ѣмъ духовни чада“.—

Въ день-тѣ на освященіето на рѣченія храмъ, градъ-тѣ Тжрново се пожжлилъ съ множество народъ, който съ распале-